

Den Frisindede.

6te Mærg.   Torsdagen, den 1ste October, 1840.   Nr. 115.

Redigeret af C. M. Rosenhoff og udgivet af Claudius Rosenhoff.

Motto: „Man kan hvad man vil.“

Thorvaldsens Museum.

„Der staar den, hvor den fød.“
Oehlenschläger.

Udenfor det store Slot,
Hvor de Pælene nedstampe,
Gad Maddins Trykkelampe
Et Secund jeg gvide blot.
O hvor skulde, mens jeg gned,
Et Museum snart fremstige,
Som fergjæves søgte Ege
I den ganske Christenhed!

Dog, da Lampen længe man
Nutiltdags kan lede efter, —
Synes det, modsatte Kræfter
Til den Bygning vendes an.
For halvanden Mand det gaar
Et aldeles slet frabaanden,
Skiondt, som sagt, af Lampeaanden
Sagtens ingen Hjælp man faaer.

Megner det, saa oses Vand,
Pent det skeer med Fingerbolle;
Ehi en Snegl til det at molle,
Har man ei endnu istand.
Dg saa gaar det — eller nei:
Kryber det, til Vinter kommer,
Saa skal ventes indtil Sommer,
Dg — saa slaar man samme Bei.

Nem blev frelst ved Noleri, —
Sligt System er end i Velten;
Bisnekl vredes Marmorhelten,
Naar han Tomten gaar forbi; —
Dog, han sig ei harme skal:
Det er ei saa nemt at bygge
Et Ushl, som kan betrygge
Suder sels for Dverfald!

Forst saa skal der ribes ned
Med Loyalitet for Die:
Kongeborgens stolte Floie
Laale ingen Voldsomhed;
Dernæst skal der bygges op,
Salves maae de Stene haarde,
Dg saa nær ved Kongegaarde
Sommer sig dog ei Galop!

Derfor med en Gravitet,
Som kun Hastværksfolket dadler,
Men som Borgers ærket adler,
Er saa Lidet hidtil skeet;
Dg det haab man har derved:
Findes ei hiin Trykkelampe,
Vil Museet staae i Stampe
End en lille Evighed.

Hoav for Evighed er bygt,
Maa man ogsaa evigt bygge;
Utsaa: Ingen kaste Skygge
Paa de Folk, som sinke trygt!
Laabeligt det var dog jo,
Mere Arbeidskraft at bruge
Dg at lade Flere sluge,
Hoav der nydes bedst af Lo.

Ublet.

(Fragment af en Samtale paa Sect. Michelsaften.)

„Det er reent uhykkeligt med de Ubler iaar!“ udbrød
Cousine Lotte, der havde haft meget travlt i Sylteti-
den og nu skrællede Ubler til Michelsgaasen. —

„Ja — bemærkede jeg sikkende — Ublet er en
Frugt, som har anrettet megen Ulykke fra Verdens Be-